

Oppepper

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

Oppepper 24 3e jaargang

Het geheim van gebed is “gebed in het geheim”, en daar gaat de Oppepper deze week over.

Misschien heb je wel eens gehoord over George Müller, een beroemde Christen uit de 19e eeuw die een aantal weeshuizen heeft opgericht en zijn werk volledig in stand hield door middel van gebed. Nooit vroeg hij iemand zelfs maar om één cent, maar hij vertrouwde volledig op God om in alles te voorzien. Elke dag bad hij vurig, alleen of met zijn stafleden en gaf zo al zijn zorgen aan de Heer. Toen hij nog maar pas begonnen was met zijn eerste weeshuis, hadden ze op een dag geen melk voor het ontbijt van de weeskinderen en de stafleden. Ook het geld was op. Wat moesten ze nu?

Toen George erover hoorde raakte hij niet in paniek. Hij vertrouwde op God. Het weeshuis was tenslotte Gods werk, niet het zijne. God moest uitkomst brengen. Hij ging direct naar zijn kamer om te bidden. Terwijl hij nog in gebed was, werd er aan de deur gebeld en stond er een man voor de deur die melk vervoerde, maar wiens wagen precies voor de deur van het weeshuis stuk was gegaan. Hij kon de melk met geen mogelijkheid naar de plaats van bestemming krijgen en bood de melk aan het weeshuis aan, zodat er toch nog iets goeds mee gedaan kon worden. Zo hadden ze melk om ontbijt mee te maken.

Een mens kan alleen maar groot zijn wanneer hij knielt.

We hebben zoveel haast. Er is zoveel te doen en het is allemaal zo belangrijk dat we voortdurend de drang voelen om bezig te zijn. Voor gebed hebben we maar nauwelijks tijd. Maar zo loop je het gevaar dat we God niet eens de kans geven om iets voor ons te doen. Zo kan God geen wonderen voor ons verrichten.

Dit is een reëel probleem in ons leven als Christenen; we willen zo graag iets doen om een goed Christen te kunnen zijn, dat we er makkelijk toe verleid kunnen worden om veel te hard te werken in onze eigen kracht. We willen de tijd zo goed mogelijk benutten en zoveel mogelijk gedaan krijgen. Nee, daar hoort stilzitten om weer te bidden eigenlijk niet bij. Maar hoe benutten we onze tijd het beste? Krijgen we echt meer gedaan door rond te rennen in onze eigen kracht? Of is het misschien toch beter om je met vaste regelmaat terug te trekken bij God en in stilte te luisteren naar de stem van de Meester. Volgens George Müller wel. Hij zei daarover: “We moeten leren om stil te zitten, onze verzoeken aan Hem voor te leggen en Zijn stem te horen. Begrijpen we wel hoeveel kracht er schuilt in de stilte van het gebed? O, de honderden, misschien wel duizenden keren dat ik dit deze afgelopen zeventig jaar en vier maanden steeds weer heb ondervonden! Hoe vaak leek de situatie niet onmogelijk en hopeloos?

En toch kwam er steeds weer hulp, want God heeft Zijn eigen bronnen. Hij kent geen beperkingen. Op duizenden verschillende manieren en duizenden verschillende keren kan God ons te hulp schieten. Maar wij moeten onze problemen met kinderlijke eenvoud voorleggen aan de Heer. Wij moeten ons hart voor Hem uitstorten en zeggen:

‘Ik verdien helemaal niet dat U mij hoort en mijn verzoeken inwilligt, maar in de naam van mijn geliefde Heer Jezus vertrouw ik erop dat U mijn gebed beantwoordt en mij de genade geeft om rustig af te wachten totdat het U behaagt mijn gebed te beantwoorden. Ik geloof dat U alles zult doen wat nodig is, op het juiste moment en op de beste manier.’

‘Ik zal Hem blijven prijzen’. Ik zal volharden in het gebed en in de beproeving van mijn geloof. Ik zal geduldig afwachten, dan zal de zegening waar ik om gevraagd heb zeker komen. Ik heb dit talloze keren meegemaakt en daarom zeg ik voortdurend tegen mezelf: ‘Hoop in God’.”